

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4018200059
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:4018200059.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu Mgr. Kristíny Babiakovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): LANDIS SK, s.r.o., so sídlom Bancíkovej 1/A, Bratislava, IČO: 47 115 092, zastúpený advokátskou kanceláriou Nagy & Partners, s.r.o., so sídlom Športová 470/11, Galanta, IČO: 36 869 341, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102390483/2017 zo dňa 15. novembra 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/21/2018-158 zo dňa 4. septembra 2019, takto

rozhodol:

Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti sa **z a m i e t a** .

Kasačná sťažnosť sa **z a m i e t a** .

Účastníkom konania sa náhrada trov kasačného konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho a súdneho konania

1. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „správny súd“) rozsudkom č. k. 11S/21/2018-158 zo dňa 04. septembra 2019 podľa ust. § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102390483/2017 zo dňa 15. novembra 2017, ktorým žalovaný ako príslušný odvolací orgán potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Nitra (ďalej len ako „správca dane“) č. 101761990/2017 z 15. augusta 2017, ktorým žalobcovi vyrubil rozdiel dane v sume 26.078 eur na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj ako „DPH“) za zdaňovacie obdobie apríl 2014.

2. Krajský súd zistil, že správca dane na základe preverovania obchodného reťazca spoločností AXINET s.r.o. - HELEX HOLDING s.r.o. - žalobca - WORLD FLESH s.r.o. (CZ) - FUTURUM LABOR Kft. (HU) - AXINET s.r.o. konštatoval, že žalobca bol zapojený do reťazca spoločností zaoberajúcich sa obchodovaním s husacím perím, pričom zároveň zistil, že zdaniteľné obchody celého reťazca mali čisto umelý charakter a ich cieľom bolo získať daňovú výhodu. Správca dane dospel na základe vykonaného dokazovania preto k záveru, že žalobca porušil § 51 ods. 1 písm. a) v nadväznosti § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a § 43 ods. 1 a ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“), v dôsledku čoho mu neuznal uplatnené právo na odpočítanie dane vo výške 26.078 eur a znížil hodnotu dodania tovarov s oslobodením od dane vo výške 143.429 eur.

3. Žalovaný zhodne s názorom správcu dane vyslovil, že predloženie faktúr je len jednou z podmienok pre uznanie odpočítania DPH, ale nie je tým ešte preukázaná reálnosť a realizácia obchodnej transakcie. Evidenciu jednotlivých transakcií správca dane ani žalovaný nespochybňuje, nakoľko doklady po formálnej stránke spĺňali náležitosti daňových dokladov, spochybnená bola ale reálnosť uskutočnenia zdaniteľných obchodov tak, ako bolo uvedené na predložených faktúrach a na CMR, keď v priebehu daňovej kontroly ani vyrubovacieho konania nebola reálnosť týchto zdaniteľných obchodov preukázaná. Uviedol, že ekonomická existencia spoločností zapojených do preverovaných reťazcov je plne závislá na ich vzájomných obchodoch a predovšetkým na nadmerných odpočtoch vyplácaných zo štátneho rozpočtu. Pôvod tovaru ako dôkaz reálneho nadobudnutia zo strany jednotlivých dodávateľov je nepreukázateľný a nie je známy. Nie je známa ani krajina a spoločnosť konečnej spotreby, pretože tovar sa nespotreboval, bol v neustálom kolobehu.

4. V súvislosti s preukazovaním splnenia podmienok stanovených v § 49 ods. 1 zákona o DPH žalovaný uviedol, že vznik daňovej povinnosti zo strany deklarovaného dodávateľa HELEX HOLDING s.r.o. a deklarovaného subdodávateľa AXINET s.r.o. nebol preukázaný vierohodným spôsobom ani dôkazmi predloženými daňovým subjektom. Spoločnosť AXINET s.r.o. je nekontaktná, nehlási sa k uskutočneniu svojich zdaniteľných plnení, t. j. jedná sa o strateného obchodníka. Nakoľko spoločnosť HELEX HOLDING s.r.o. nepreukázala pôvod tovaru a spôsob nadobudnutia tovaru od spoločnosti AXINET s.r.o., potom nemohlo dôjsť ani k reálnej dodávke husacieho peria od spoločnosti HELEX HOLDING s.r.o. pre spoločnosť žalobcu. Žiadna zo spoločností neuviedla krajinu pôvodu tovaru, tovar nebol nikde vyrobený. Konateľ deklarovaného dodávateľa svedok G. U. nevedel uviesť ani pôvod tovaru, ani od koho spoločnosť AXINET s.r.o. tovar nakúpila. Dohodnutá cena tovaru (husacieho peria) nebola obvyklá na trhu, nakoľko išlo o nedriapané perie uskladnené v nevhodnom prostredí skladu, tovar nebol uložený v pôvodných vreciach bez riadneho označenia, pričom nebolo možné určiť nielen krajinu pôvodu, ale ani jeho kvalitatívne vlastnosti.

5. V súvislosti s preukazovaním splnenia podmienok oslobodenia dodávok tovaru od dane v zmysle § 43 zákona o DPH žalovaný poukázal na nevyhnutné skúmanie naplnenia dvoch podmienok- prechod práva nakladať s tovarom ako vlastníkom na nadobúdateľa a zároveň fyzický pohyb tovaru. Z dokladov predložených žalobcom, zistení v rámci MVI a preverovania prepravy tovaru nevyplýva, že tovar skutočne opustil územie štátu dodania.

6. Krajský súd reflektujúc, že žalobca v podanej žalobe rozdelil žalobné dôvody do dvoch skupín, dôvodil, že v prvej skupine namietal proti záverom žalovaného a správcu dane o tom, že v konaní nebolo preukázané dodanie tovaru - husacieho peria žalobcovi od spoločnosti HELEX HOLDING s.r.o. a z toho vyplývajúceho právneho záveru o nesplnení hmotnoprávných podmienok stanovených zákonom o DPH na uplatnenie práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. V druhej skupine žalobných dôvodov žalobca namietal proti záveru žalovaného a správcu dane o tom, že v konaní nebolo preukázané dodanie tovaru - husacieho peria žalobcom pre spoločnosť WORLD FLESH s.r.o. do iného členského štátu Európskej únie, a to Českej republiky, a z toho vyplývajúceho právneho záveru o nesplnení hmotnoprávných podmienok stanovených zákonom o DPH na oslobodenie od dane pri dodaní tohto tovaru.

7. Krajský súd však obe skupiny žalobných dôvodov posudzoval spoločne, a to z dôvodu, že tak dodanie tovaru dodávateľom HELEX HOLDING s.r.o. žalobcovi a následné dodanie tohto tovaru žalobcom do iného členského štátu - Česka - spoločnosti WORLD FLESH s.r.o., boli súčasťou jedného reťazca obchodov s rovnakým tovarom ako aj z dôvodu, že žalobcom vymedzené obe skupiny žalobných dôvodov boli založené na obdobnej argumentácii (napr. rozsahu dôkazného bremena žalobcu, nemožnosti zodpovedať za konanie dodávateľa, resp. odberateľa, námietkach nesprávneho vyhodnotenia dokazovania a pod.).

8. Krajský súd podal rozsiahly výklad týkajúci sa zásad dokazovania, hodnotenia dôkazov a prenosu dôkazného bremena za účelom preukázania splnenia podmienok na priznanie práva na odpočítanie DPH v bodoch 37 až 52 napadnutého rozsudku, keď konštatoval, že správca dane vykonal v rámci daňovej kontroly ako aj v na ňu nadväzujúcom vyrubovacom konaní rozsiahle dokazovanie, predmetom ktorého bolo preverenie tak reálneho uskutočnenia zdaniteľných obchodov, deklarovaných na faktúrach od dodávateľa HELEX HOLDING s.r.o. a rovnako tak reálne uskutočnenie obchodov, deklarovaných na

odberateľských faktúrach predložených žalobcom (teda preverenia dodania tovaru nadobudnutého od dodávateľa HELEX HOLDING s.r.o. českej spoločnosti WORLD FLESH s.r.o.).

9. Krajský súd zhodne s názorom správca dane konštatoval, že v jednotlivých obchodných reťazcoch obchodujúcich s predmetným husacím perím síce priamy dodávateľ žalobcu potvrdil zrealizovanie obchodu a preukázal ho, avšak nebolo preukázané, že u predchádzajúceho článku tohto reťazca-obchodnej spoločnosti AXINET s.r.o. (od ktorej mala nadobudnúť predmetný tovar spoločnosť HELEX HOLDING s.r.o.) vznikla daňová povinnosť nasledujúceho obchodného článku a následne právo žalobcu na odpočítanie dane. V preukázanom obchodnom reťazci AXINET s.r.o. › HELEX HOLDING s. r. o. › žalobca › WORLD FLESH s.r.o. › FUTURUM Labor Kft. › AXINET s.r.o., nebol preukázaný vznik daňovej povinnosti v zmysle § 19 ods. 1 zákona o DPH u daňového subjektu AXINET s.r.o., ktorý je nekontaktný, správca dane nazretím do daňového spisu spoločnosti HELEX HOLDING s.r.o. zistil, že na adrese sídla spoločnosti AXINET s.r.o. bolo vykonané dňa 24. júna 2014 miestne zisťovanie, pri ktorom sa zistilo, že na uvedenej adrese je registrovaných 71 daňových subjektov (a to aj spoločnosť ARAKORA s.r.o., ktorá viedla účtovníctvo spoločnosti AXINET s.r.o. a podávala za ňu daňové priznania, avšak len do konca roka 2013, pretože od januára 2014 spoločnosť AXINET s.r.o. s konateľkou spoločnosti ARAKORA s.r.o. N.. Q. K. nekomunikovala a bola nekontaktná), štatutárnym zástupcom je občan Rumunská, ktorého sa nepodarilo skontaktovať za účelom preverenia dodávateľsko - odberateľských vzťahov so spoločnosťou HELEX HOLDING s.r.o. ani prostredníctvom rumunskej finančnej správy.

10. Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ, podľa ktorej možno od daňového subjektu rozumne požadovať, aby sa uistil, že plnenie, ktoré uskutoční, nebude viesť k jeho účasti na daňovom podvode - rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veciach Teleos plc. A spol. (C-409/04), Vlaamse Oliemaatschappij NV (C-499/10), Mahagében kft. a Pétér Dávid č. C-80/11 a C-142/11. Práve z dôvodu nepreverenia obchodných transakcií a neprijatia adekvátnych opatrení v deklarovaných obchodných vzťahoch sa podľa názoru krajského súdu nemôže žalobca odvolávať na to, že vo vzťahu k deklarovanému dodávateľovi konal v dobrej viere, resp. že nevedel alebo nemohol vedieť, že konkrétne obchody sú súčasťou nejakého podvodného konania.

11. Krajský súd preto konštatoval, že správca dane vykonaným dokazovaním jednoznačne spochybnil samotnú existenciu a pôvod tovaru, pričom tieto pochybnosti sa žalobcovi nepodarilo vyvrátiť, čím neuniesol dôkazné bremeno preukázania naplnenia hmotnoprávných podmienok vyplývajúcich z § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 zákona o DPH. Bolo pritom povinnosťou žalobcu vzniknuté dôvodné pochybnosti o reálnosti dodania tovaru odstrániť predložením dôkazov, ktoré by v súhrne preukázali pravdivosť jeho tvrdení o tom, že so sporným tovarom skutočne obchodoval a že mu bol skutočne dodaný, a to práve osobou uvedenou na preverovaných faktúrach ako dodávateľ.

12. Za tohto stavu a s prihliadnutím na samotné tvrdenie žalobcu, že odberateľovi - českej spoločnosti WORLD FLESH s.r.o. dodal tovar - husacie perie, ktoré nadobudol od spoločnosti HELEX HOLDING s.r.o., ktorého pôvod, reálna existencia a dodanie žalobcovi správca dane dôvodne na základe rozsiahleho vykonaného dokazovania spochybnil, boli dané dôvodné pochybnosti správca dane aj o dodávkach tohto tovaru žalobcom českej spoločnosti WORLD FLESH s.r.o., v súvislosti s ktorými si uplatnil nárok na oslobodenie od dane podľa § 43 zákona o DPH. Aj v tomto prípade bolo pritom na žalobcovi dôkazné bremeno toho, aby predložil dôkazy preukazujúce splnenie rozhodujúcej podmienky pre oslobodenie od dane podľa § 43 zákona o DPH, a to, že tovar bol prepravený z tuzemska do iného členského štátu a že nadobúdateľom deklarovaného dodania sporného tovaru je práve tá spoločnosť, ktorá je deklarovaná na sporných odberateľských faktúrach ako odberateľ a že táto spoločnosť je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte tak, ako je to uvedené v § 43 ods. 1 zákona o DPH. Toto dôkazné bremeno žalobca neuniesol.

13. Na preukázanie dodania tovaru odberateľovi do Českej republiky žalobca síce predložil listiny v zmysle ust. § 43 ods. 5 zákona o DPH v znení neskorších predpisov, avšak v priebehu daňového konania nebolo preukázané, že tieto listiny majú materiálny základ, keď z odpovede Národnej diaľničnej spoločnosti, ktorej prílohou bol výpis z mýtného systému prevádzkovateľa - spoločnosti SkyToll s.r.o. jednoznačne vyplynulo, že v dňoch vyplývajúcich z dokladov CMR sa motorové vozidlo, uvedené v týchto dokladoch ako vozidlo vykonávajúce prepravu, pohybovalo len na území SR, alebo v konkrétny deň vôbec nejazdilo, teda hranicu medzi SR a ČR neprekročilo. Správca dane v rámci preverenia dodávateľsko-odberateľského vzťahu z odpovede na MVI vo vzťahu k odberateľovi - spoločnosti

WORLD FLESH s.r.o. zistil, že táto sídli na virtuálnej adrese, kde žiadnu ekonomickú činnosť nevykonáva, pričom mala prenajaté skladové priestory v Zlíne. K obrane žalobcu krajský súd zhodne s názorom žalovaného uviedol, že žalobca pri uskutočnení intrakomunitárneho obchodu sám nepodnikol také kroky, ktorými by preveril skutočnosť, že tovar reálne opustil územie členského štátu dodania, teda Slovenskej republiky. Toto konanie žalobcu krajský súd považoval za nespĺnenie podmienky prijatia všetkých rozumných opatrení, ktoré možno od neho rozumne očakávať, ktoré by následne vylučovalo jeho zodpovednosť za konanie obchodného partnera - spoločnosti WORLD FLESH s.r.o.

14. Krajský súd ďalej dôvodil, že pochybnosti správcu dane boli o to významnejšie, keď zistil, že tovar (husacie perie) v rovnakých dňoch zmenil majiteľa z: AXINET s.r.o. na HELEX HOLDING s.r.o., následne z HELEX HOLDING s.r.o. na žalobcu, následne zo žalobcu na WORLD FLESH s.r.o., následne z WORLD FLESH s.r.o. na FUTURUM LABOR Kft. a z FUTURUM LABOR Kft. na spoločnosť AXINET s.r.o., pričom tovar mal byť zakaždým v rovnaký deň prepravený z územia Maďarska na územie SR do skladu v Chotíne, z územia SR zo skladu v Chotíne do ČR do skladu v Zlíne, z ČR zo skladu v Zlíne do Maďarska.

15. Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že skutkový stav zistený správcom dane a žalovaným je dostatočný, vychádza nielen z daňových dokladov predložených daňovým subjektom, ale predovšetkým zo zistení, že týmto dokladom absentuje materiálny podklad. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať k nim stanovisko, čo i využil a na svojich procesných právach nebol žiadnym spôsobom poškodený. Záver správcu dane a žalovaného, ktorý urobili a ustálili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade aj s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH v znení neskorších predpisov platnom v čase posudzovaného zdaňovacieho obdobia, pričom súd nezistil ani žiadne procesné pochybenia daňových orgánov, ku ktorým by musel prihliadať.

II.

Kasačná sťažnosť

16. Voči rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, navrhujúc rozsudok zmeniť tak, že rozhodnutie žalovaného č. 102390483/2017 zo dňa 15. novembra 2017 ako aj rozhodnutie správcu dane č. 101761990/2017 zo dňa 15. augusta 2017, sa zrušujú a vec sa vracia správcovi dane na ďalšie konanie.

17. V odôvodnení podanej kasačnej sťažnosti vägne a stručne zrekapituloval skôr uvedené žalobné body, ktorými nesúhlasil s právnym posúdením veci zo strany krajského súdu.

18. Namietal, že žalovaný mu opakovane uvádzal, že ako daňový subjekt má povinnosť obstarat' si dostatočný počet dôkazov, ktoré zabezpečia preukaznosť deklarovanej plnenia, avšak ďalej mu už neuviedol, čo konkrétne mal predložiť za účelom splnenia si tejto povinnosti. Sťažovateľ pritom predložil všetky dôkazy a listiny predpokladané príslušnými právnymi predpismi, ktoré podľa jeho názoru preukazujú jeho nárok na priznanie odpočítania DPH. Požadovať potom dôkazy aj nad rámec zákonnej povinnosti zo strany štátneho orgánu a to bez konkretizovania, o čo by sa malo jednať, je nezákonným postupom zo strany orgánu verejnej správy a teda aj následné rozhodnutia trpia nezákonnosťou.

19. K vyčítanej nekontaktnosti dodávateľa len zrekapituloval, že nenesie a ani nemôže niesť zodpovednosť za svojho dodávateľa, a preto je založenie napadnutých rozhodnutí na tejto skutočnosti nezákonné. Naopak, sťažovateľ bol toho názoru, že splnil všetky zákonom vyžadované požiadavky na uplatnenie práva na odpočet DPH a toto právo si uplatnil oprávnene.

20. V kontexte preukázania deklarovanej plnenia namietal, že správcovi dane poskytol presné a úplné informácie o dodaní tovaru. Pre sťažovateľa bolo podstatné, že ním objednané plnenia boli riadne uskutočnené na základe čoho boli následne vyhotovené faktúry, ktoré boli sťažovateľom aj uhradené. Uvedeným teda preukázal, že došlo k fyzickému dodaniu tovaru.

21. Sťažovateľ navyiac predložil všetky dodávateľské faktúry vyhotovené v súlade so zákonnými požiadavkami, čím splnil ďalšiu zo zákonných podmienok priznania práva na odpočet DPH.

22. Záverom navrhol, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok, dôvodiac, že prípadný výkon napadnutého rozhodnutia by mal pre neho likvidačný charakter a existuje možnosť, že by mohol byť vystavený riziku trestného stíhania pre trestný čin nezaplatenia dane.

III.

Konanie na kasačnom súde

23. S účinnosťou od 01. januára 2021 bola ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z. doplnená Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 01. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prejednávaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S a v kasačnom konaní je naďalej vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

24. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v súvislosti s otázkou zohľadnenia konštantnej judikatúry NS SR pri svojom rozhodovaní konštatuje, že rozhodovaciu prax NS SR možno na účely zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti a zabezpečenia právnej istoty považovať za rozhodovaciu činnosť kasačného súdu. V tejto súvislosti považuje aj vo vzťahu k aplikácii § 464 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) za rozhodujúce, že odo dňa 01. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia NS SR na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (kompetenčná kontinuita). V súlade s princípom právnej istoty a legitímnych očakávaní založených aj na ustálenej rozhodovacej činnosti najvyšších súdnych autorít [§ 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 1 až 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov], je kasačný súd viazaný doterajšou rozhodovacou činnosťou správneho kolégia NS SR.

25. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a) SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

26. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

27. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

29. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovaru a služieb, ktorú použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

30. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

31. Podľa § 3 ods. 1 Daňového poriadku pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pri tom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

32. Podľa § 3 ods. 3 Daňového poriadku správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

33. Podľa § 24 ods. 1 Daňového poriadku daňový subjekt preukazuje

a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,

b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,

c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencie a záznamov, ktoré je povinný viesť.

34. Podľa § 24 ods. 2 Daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

35. S ohľadom na vymedzenie kasačných bodov pristúpil kasačný súd k preskúmaniu rozsudku krajského súdu, pričom v úvode svojich právnych úvah má za potrebné zamerať sa na kvalitatívny rozmer podanej kasačnej sťažnosti. Sťažnostné body, ktoré sťažovateľ naformuloval, sú len všeobecnými argumentami, z ktorých len neurčito vyplýva prostý nesúhlas sťažovateľa s právnym posúdením veci zo strany krajského súdu, avšak bez konkrétnejšieho obsahu. Síce sa javí, že kasačná sťažnosť smeruje voči právnemu posúdeniu krajského súdu vo všetkých otázkach uplatnených sťažovateľom v podanej žalobe, no z odôvodnenia vyplýva, že sťažovateľ sa zmieňuje iba v súvislosti s naplnením podmienok na priznanie práva na odpočítanie DPH podľa § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 zákona o DPH a oslobodenie od dane podľa § 43 úplne opomína, kasačný súd sa preto sústredil iba na odôvodnenie správneho súdu súvisiace s preukázaním podmienok podľa § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 zákona o DPH.

36. Kasačný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že Správny súdny poriadok stanovuje pre uplatnenie kasačnej sťažnosti prísne podmienky vo vzťahu k vymedzeniu kasačných dôvodov podľa § 440 ods. 1 SSP. Z ustanovenia § 440 ods. 2 vyplýva, že v prípade uplatnenia kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP je sťažovateľ povinný uviesť právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a rovnako tak uviesť v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Kasačný súd uvádza, že pod právnym posúdením možno rozumieť činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na takto zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je potom omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

37. Zo sťažovateľom naformulovaných sťažnostných bodov vyplýva, že vyššie uvedené atribúty nenaplnil, keď do jej obsahu neuviedol ani toľko, aby bolo možné sa k nemu zo strany kasačného súdu bližšie a nad rámec toho, čo uviedol krajský súd, vyjadriť. Sťažovateľ neposkytol žiadne argumenty prečo je právne posúdenie krajského súdu nesprávne. Obmedzil sa iba na neurčité tvrdenia, že postup správcu dane bol nezákonný v dôsledku čoho trpí nezákonnosťou aj následné rozhodnutie, že nezodpovedá za nekontaktnosť dodávateľa a odoberateľa a že naplnil všetky požiadavky na priznanie práva na odpočítanie DPH v súlade s § 49 ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. Na to, aby sa nimi mohol kasačný súd bližšie zaoberať, mali na ne nadväzovať sťažovateľove hlbšie úvahy vymedzujúce namietanú nesprávnosť právneho posúdenia prejednávanej veci. Kasačný súd pritom nemá a v prejednávanej veci ani nemôže hľadať za sťažovateľa dôvody, aby bola jeho kasačná sťažnosť úspešná.

38. Kasačný súd v tejto súvislosti konštatuje, že sťažovateľ sa v odôvodnení kasačnej sťažnosti pokúšal odôvodniť záver, že za vyčerpanie jeho dôkazného bremena (a teda aj osvedčenie dôvodnosti uplatneného práva na odpočítanie DPH) je možné považovať stav, v ktorom ako daňový subjekt uplatňujúci si právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty preukázal iba splnenie formálnych podmienok, predovšetkým predložením sporných faktúr vystavených deklarovaným dodávateľom a

pre deklarovaného odberateľa. Takéto ponímanie je však za stavu, kedy bolo reálne dodanie tovarov správcu dane účinne spochybnené, neudržateľné. Sťažovateľ si musel byť vedomý, že vo svetle skutočností zistených v priebehu vyhodnocovania dôkazov môže byť materiálna existencia plnenia spochybnená (o čom bol priebežne oboznamovaný zo strany správcu dane) v dôsledku čoho sa dôkazné bremeno opätovne preniesie na daňový subjekt. V reakcii na spochybnenie existencie materiálneho plnenia sťažovateľ navyše nepredložil žiadne ďalšie dôkazy a obmedzil sa iba na argumentáciu zameranú na (podľa neho) správnu interpretáciu prenášania dôkazného bremena medzi daňovým subjektom a správcu dane, ktorá je však irelevantná.

39. Správca dane a daňové subjekty vykonávajú úkony na dosiahnutie relatívne spoločného cieľa, ktorým je správne určenie a vybratie dane v súlade s hmotnoprávnymi predpismi. Je nutné si uvedomiť postavenie správcu dane v daňovom konaní, ktorý nie je protistranou daňového subjektu, ale je príslušným správnym orgánom, ktorý vedie dokazovanie, dôkazy vykonáva a procesom voľného hodnotenia dôkazov ustalať zistený skutkový stav. Nemožno prenášať na správcu dane povinnosť špecifikovať a vymedziť také konkrétne dôkazy, ktoré má daňový subjekt predložiť za účelom preukázania reálneho dodania tovarov a služieb deklarovaným dodávateľom, alebo deklarovanému odoberateľovi, v dôsledku čoho by mu potom právo na odpočítanie DPH vzniklo. Tento cieľ je v záujme daňového subjektu, ktorý tvrdí, že mu právo na odpočítanie DPH svedčí. Nie je presne predpísané, aké dôkazy je potrebné za týmto účelom predložiť, vždy to závisí od konkrétnej dôkaznej situácie a charakteru dokazovaných skutočností, pričom je to práve daňový subjekt, ktorý má možnosť obstarat' si dostatočný počet dôkazov, ktoré považuje za vhodné a účelné na preukázanie jeho tvrdení. Správca dane navyše nemôže s istotou vedieť, akými konkrétnymi dôkazmi daňový subjekt disponuje a preto nie je dôvodné aby ho inštruoval akýmkoľvek taxatívnym alebo demonštratívnym výpočtom. Daňový subjekt môže a má predložiť také dôkazy, ktoré korešpondujú s ustanovením § 24 ods. 4 prvá veta Daňového poriadku, podľa ktorého dôkazom môže byť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

40. Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Daňový poriadok preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov, aby mohli zisťovať, či si daňové subjekty splnili svoje zákonom stanovené povinnosti. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, Daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu. Daňové orgány však nemôžu chrániť len fiškálne záujmy štátu ako prioritné, ale sú súčasne povinné zachovávať práva a oprávnené záujmy daňových subjektov. Zásada zákonnosti daňového konania totiž predstavuje významnú garanciu právnej istoty daňových subjektov. Správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň.

41. Pokiaľ ide o dokazovanie v daňovom konaní dôkaznú povinnosť má prioritne daňový subjekt. Správca dane vykonáva a vedie dokazovanie. Jeho úlohou je zistiť skutočností rozhodujúce pre správne určenie dane. Dokazovanie je procesný postup, na základe ktorého správca dane získa poznatky a informácie o všetkých skutočnostiach, dôležitých pre správne a objektívne rozhodnutie. V daňovom konaní sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá nedáva správcovi dane právo na svojvoľné a účelové nakladanie so zisteniami získanými v rámci daňovej kontroly alebo daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo, pričom toto vyhodnotenie zistených skutkových okolností musí zodpovedať zásadám logického myslenia a správnej aplikácii relevantných ustanovení.

42. Daňový subjekt má v daňovom konaní dve základné povinnosti: povinnosť tvrdiť a povinnosť svoje tvrdenia dokázať. Formálne sa obe tieto povinnosti realizujú tak, že daňový subjekt podá riadne vyplnené daňové priznanie (povinnosť tvrdiť), pričom spolu s ním predloží správcovi dane písomné doklady, ktoré je podľa právnych predpisov povinný viesť (dôkazná povinnosť). Takto si daňový subjekt splní svoje povinnosti v daňovom konaní, teda aj povinnosť dôkaznú.

43. Pre účely § 49 ods. 1 a 2 zákona o DPH je nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých zákonom definovaných podmienok v ich vzájomnej súvislosti, vrátane preukázania vecného súvisu medzi prijatým zdaniteľným plnením a daňovým dokladom, ktorým platiteľ dane deklaruje prijatie zdaniteľného plnenia. Pre splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na odpočet dane nepostačuje iba predloženie dokladov s predpísaným obsahom. Daňové doklady musia jednoznačne preukazovať prijatie zdaniteľného plnenia, t. j. skutočnosť, že zdaniteľné plnenie bolo prijaté od platiteľa, ktorý fakturoval zdaniteľné plnenie. Pokiaľ nie je preukázané, že by tieto hmotnoprávne podmienky boli splnené, nepostačuje na vznik nároku na odpočet dane len samotná existencia dokladu, hoci by obsahoval všetky formálne náležitosti, prípadne len existencia tovaru, ktorý je predmetom deklarovaného obchodu.

44. Odpočítanie dane nenastáva „ex lege“, ale je právom platiteľa dane, ktoré je spojené s dôkaznou povinnosťou preukázania zákonných podmienok na jeho uplatnenie. Zákon o DPH vyžaduje na vznik nároku na odpočítanie dane súčasné splnenie tak formálnej, ako aj materiálnej podmienky, teda daňový subjekt musí preukázať, že faktúry, prípadne iné listiny, na základe ktorých si uplatňuje odpočet dane, presne odrážajú skutočne realizované plnenia. Daňový doklad je z hľadiska nároku na odpočítanie DPH nepochybne dôkazným prostriedkom, ktorý podporuje tvrdenie daňového subjektu, že tento dodávateľ mu naozaj tovar, resp. službu, dodal. Je však použiteľný len vtedy, ak je nepochybné, že v ňom uvedené údaje odrážajú skutočnosť.

45. V daňovom konaní je teda povinnosťou daňového subjektu preukázať všetky tvrdené skutočnosti, pričom správca dane tieto dôkazy posudzuje. Správca dane, ktorý získa oprávnené pochybnosti o tom, či bola predmetná služba či tovar dodaná osobou deklarovanou na predkladaných faktúrach, nie je povinný dokazovať nedodanie touto osobou, ale daňový subjekt musí viesť preukázať uskutočnenie zdaniteľného obchodu osobou uvedenou v predkladanej faktúre, pokiaľ si uplatňuje právo na odpočítanie DPH z predkladanej dodávateľskej faktúry. Ak žalobca v tomto smere neunesie dôkazné bremeno, nemôže byť úspešný v uplatnení práva na odpočítanie.

46. V prejednávanej veci správca dane svojimi zisteniami dôvodne spochybnil, že zdaniteľné plnenia boli realizované tak, ako je to uvedené na žalobcom predložených faktúrach. Správca dane má právo preveriť podrobne skutkový stav deklarovaného plnenia, ako aj doplneným dokazovaním odstrániť vzniknuté pochybnosti. V tomto smere je oprávnený preveriť celý reťazec dodávateľských subjektov a v prípade, že deklarované tvrdenia považuje za nepreukázané, vyzýva daňový subjekt na predloženie ďalších dôkazov, avšak nemá povinnosť platiteľa zaviazat', akým konkrétnym spôsobom má okrem daňových dokladov, ktorých vierohodnosť vo vzťahu k ich obsahu bola vyhodnotením výsledkov dokazovania spochybnená, preukázať pravdivosť svojich tvrdení. Bolo preto na žalobcovi, aby predložil také doklady, ktoré by hodnoverne potvrdili, že predmetné obchody sa uskutočnili tak, ako boli deklarované, čo sa v prejednávanom prípade nestalo.

47. Kasačný súd sa rovnako ako správny súd stotožňuje so závermi správcu dane a žalovaného (zdôrazňujúc, že prvostupňové rozhodnutie správcu dane spolu s rozhodnutím žalovaného, ktorým bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené, tvoria jednotu, a to vzhľadom na zásadu jednotnosti, ktorá ovláda správne, v danom prípade daňové - vyrubovacie konanie) o tom, že v preskúmvanej veci vznikli pochybnosti o reálnom dodaní deklarovaného tovaru - husacieho peria žalobcovi od deklarovaného dodávateľa, uvedeného na faktúre - spoločnosti HELEX HOLDING s.r.o.

48. Žalovaný aj správca dane vyhodnotili zistené skutočnosti, získané dôkazy a všetko, čo pri daňovej kontrole a vo vyrubovacom konaní u žalobcu vyšlo najavo, a to nielen u samotného žalobcu, ale aj u dodávateľov a odberateľov, pretože takýto postup považovali za odôvodnený a nevyhnutný z dôvodu preukázania toku tovaru a reality plnenia. Správca dane hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, každý jednotlivito a všetky v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadal na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo (§ 3 ods. 3 Daňového poriadku).

49. Vykonané dokazovanie a vyhodnotenie dôkazov zodpovedá zásade logického myslenia. Žalobca nesplnil druhú zákonnú podmienku vzniku práva na odpočítanie dane, ustanovenú v § 49 ods. 1 zákona o DPH, keď nepreukázal, že dodávateľovi - spoločnosti HELEX HOLDING s.r.o. vznikla daňová povinnosť podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH z titulu dodania tovaru žalobcovi, čím nebola naplnená ani podstata - predmet dane z pridanej hodnoty. Správca dane sa v priebehu daňovej kontroly ako aj

vyrubovacieho konania snažil získať dôkazy a informácie, ktoré by potvrdili uskutočnenie zdaniteľných plnení z predložených faktúr, pričom postupoval podľa § 45, § 46, § 3 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 6 Daňového poriadku.

50. Správca dane si dôsledne splnil povinnosť vyhodnotenia skutočného obsahu právneho úkonu. V súlade sním osoba, ktorá je uvedená na faktúrach ako dodávateľ musí byť identická s osobou, ktorá reálne dodala služby odberateľovi. Správca dane preto skúmal uskutočnenie zdaniteľného obchodu nielen z formálnej stránky, ale preveroval aj súlad skutočného stavu s formálnym. Žalobca musí vedieť preukázať uskutočnenie zdaniteľného plnenia osobou uvedenou v predkladaných faktúrach, pokiaľ si uplatňuje nárok na odpočítanie dane z pridanej hodnoty z dodávateľských faktúr. Právo na odpočítanie je možné uplatniť len vo vzťahu k skutočne splatnej dani, t. j. dani zodpovedajúcej reálnemu plneniu. Právo na odpočítanie dane sa nevzťahuje na daň, ktorá je splatná len z dôvodu jej uvedenia na faktúre, v ich formálnej deklarácii, t. j. predložení dokladov s predpísaným obsahom alebo verbálnym či písomným prehlásením. Ak správca nadobudne pochybnosti o pravdivosti, hodnovernosti predloženého dokladu, nemusí tento uznať ako relevantný, ak žalobca jeho hodnovernosť nepreukáže alebo neodstráni pochybnosti. Správca dane dbal, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane boli zistené čo najúplnejšie, a preto vykonal rozsiahle dokazovanie, o čom bol žalobca informovaný zasielanými upovedomeniami.

51. Podľa výpovede konateľa deklarovaneho dodávateľa - spoločnosti HELEX HOLDING s.r.o., ktorým bol maďarský občan G. U., zabezpečenej v rámci medzinárodnej výmeny informácií, spoločnosť HELEX HOLDING s.r.o., ktorej bol riaditeľom, nemala zamestnancov, nevedel uviesť, kto bol účtovníkom spoločnosti, nedisponoval žiadnymi účtovnými dokladmi, keď tvrdil, že tieto odovzdal novému majiteľovi spoločnosti, ktorého údaje taktiež nevedel ani uviesť. Svedok U. v rámci svedeckej výpovede uviedol, že spoločnosť HELEX HOLDING s.r.o. obchodovala tak so žalobcom (ktorý bol podľa preverovaných dodávateľských faktúr odberateľom spoločnosti HELEX HOLDING s.r.o.) a aj so spoločnosťou AXINET s.r.o., od ktorej nakupoval tovar. Nevedel uviesť, kto objednal prepravu tovaru, kto ju zaplatil, ani cenu, za akú tovar nakúpil. Tovar bol dodaný, vyložený v sklade Chotín a následne prevezený, pričom neuviedol kam. Svedok neuviedol žiadne meno akejkoľvek zúčastnenej osoby.

52. Výpoveď svedka G. U., ktorý nevedel uviesť akékoľvek podrobnosti nielen o preverovaných dodávkach ale aj o veciach týkajúcich sa samotnej činnosti spoločnosti (napr. kto bol účtovníkom, komu spoločnosť predal, s akými osobami pri výkone podnikateľskej činnosti komunikoval a pod.), a to obzvlášť v prípade, keď spoločnosť nemala žiadnych zamestnancov, čo potvrdil aj tento svedok a teda nemala akýkoľvek iný personálny substrát, ktorým by vykonávala podnikateľskú činnosť, nielenže nie je dostatočným vierohodným dôkazom o tom, že by dodávky tovaru boli žalobcovi dodané tak, ako to bolo deklarované na preverovaných faktúrach, ale naopak, podľa správneho súdu takáto výpoveď ešte viac zväčšuje pochybnosti o reálnom uskutočnení deklarovaneých dodávok.

53. Z rozhodnutí správcu dane ako aj žalovaného nevyplýva, že by boli založené na nekontaktnosti dodávateľa, či odberateľa žalobcu. Naopak, daňové orgány svoje rozhodnutia založili na početných zisteniach vyplývajúcich z rozsiahlo vykonaného dokazovania (dôkazy obstarané v rámci medzinárodnej výmeny informácií, svedecké výpovede, početné listinné dôkazy), v rámci ktorého preverovali po vzniku pochybností o dodávke tovaru žalobcovi práve jeho dodávateľom správne celý obchodný reťazec, v rámci ktorého správca dane zisťoval skutočnosti týkajúce sa nielen existencie tovaru, ale aj jeho pôvodu. Správca dane má totiž právo preveriť pôvod tovaru ako aj doplneným dokazovaním odstrániť vzniknuté pochybnosti. V preskúmanom konaní bola v dôsledku vykonaného dokazovania spochybnená práve aj reálna dodávka tovaru žalobcovi jeho dodávateľom - spoločnosťou HELEX HOLDING s.r.o. a následne dodanie tovaru žalobcom jeho odberateľovi - spoločnosti WORLD FLESH s.r.o. Tieto dodávky neboli spochybnené správcom dane a žalovaným z dôvodu, že by tieto spoločnosti boli nekontaktné, ale práve v dôsledku zistení o tom, že samotný dodávateľ žalobcu, spoločnosť HELEX HOLDING s.r.o., ktorú si práve žalobca vybral ako obchodného partnera, nemohla nadobudnúť deklarovany tovar, ktorý mala dodať žalobcovi, od spoločnosti AXINET s.r.o. tak, ako to vyplývalo z jej účtovníctva.

54. Daň z pridanej hodnoty je ľahko zneužitelná, preto každý subjekt pri svojom podnikaní musí byť dostatočne predvídavý a obozretný, aby reálny obsah faktúr mohol preukázať aj inými dôkazmi pred daňovými orgánmi. V bežnom obchodnom styku samozrejme nie je nutné požadovať od svojho dodávateľa dôkazy o obstaraní tovaru, ale ak z takého obchodu vznikne podnikateľskému subjektu právo

na odpočet dane zaplatenej na vstupe a tento subjekt toto právo využije, je jeho povinnosťou byť pri takom obchode viac obozretný a predvídavý, aby sa v prípadnej daňovej kontrole, resp. daňovom konaní nedostal do dôkaznej núdze.

55. Kasačný súd má za preukázané skutkové okolnosti zistené správcom dane, pričom v tejto súvislosti poukazuje najmä na to, že správca dane v rámci daňovej kontroly u žalobcu vykonal rozsiahle šetrenie celého obchodného reťazca spoločností, a to nielen vo vzťahu k deklarovanej tuzemskému dodaniu tovaru, ale prostredníctvom MVI preveroval aj pôvod tovaru, jeho prepravu a pod. Preverovanie celého dodávateľského reťazca spoločností a rovnako tak presúvanie dôkazného bremena medzi správcom dane a daňovým subjektom v procese dokazovania v daňovom konaní automaticky neznamená, že daňový subjekt je dôkazným bremenom zaťažovaný nad zákonom prípustnú mieru a musí preukazovať skutočnosti týkajúce sa iných subjektov, na ktoré pri svojej činnosti nemá dosah.

56. Kasačný súd uzatvára, že po vyhodnotení súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k rovnakému záveru ako krajský súd, a to, že správne orgány vo svojich rozhodnutiach dôkladne zistili skutkový stav, dôkazy, ktoré správca dane nadobudol v rámci daňovej kontroly a vyrubovacieho konania, riadne vyhodnotili a vysporiadali sa dôkladne aj so všetkými námietkami sťažovateľa. Argumentácia sťažovateľa uvedená v kasačnej sťažnosti nebola v žiadnom smere spôsobilá spochybniť závery krajského súdu, ktoré sú obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku. V dôsledku uvedeného kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, pričom nezistil žiaden dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie, a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

57. Kasačný súd pri svojom rozhodovaní postupoval obdobne a dospel k rovnakému záveru ako pri rozhodovaní vo veci 5Sžfk/51/2020, kde rozhodoval za obdobných okolností o nároku rovnakých účastníkov v súvislosti s vyrubením rozdielu DPH za zdaňovacie obdobie október 2014.

58. Záverom kasačný súd pre úplnosť dodáva, že podaný návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietol z dôvodu, že v súlade s ustanovením § 446 ods. 2 písm. a) SSP má kasačná sťažnosť odkladný účinok ex lege, pričom tento nastal okamihom jej podania.

58. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a contrario SSP). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP).

59. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.